

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Quandonam onus Missæ præscribat contra Sacerdotem, vel Ecclesiam, §.
2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

§. II.

*Quandonam onus Missæ præscribat
contra Sacerdotem, vel
Ecclesiam.*

1. IN hac quæstione est distin-
guendum de Capellano titu-
lo Capellaniæ, vel beneficii Missas
celebrante, & de legatario, qui is
est, cui à Testatore absolute (sine
Episcopia authoritate) legatum ali-
quod quantumvis perpetuum pro
celebrandis Missis relinquitur.

2. Contra Capellatum, seu Ec-
clesiam, cui incumbit Capellania,
vel Beneficium, Missarum onus,
seu obligatio præscribit a tempore
decem annorum positis ceteris re-
quisitis ad Præscriptionem § præ-
cedenti dictis. Quare si per decem
annos Missa quotidiana celebrata
est pro tali Capellania, licet nunc

inve-

2 Fraxin. de oblig. Sac. sec. 4. concl.
¶. §. 17. n. I.

inveniatur, quod Fundator solum
instituerit hebdomadariam, quo-
tidiana erit celebranda. Ratio esse
potest, quia hoc perpetuum onus
est veluti jus Testatoris defuncti
circa Missas: jura autem, & actio-
nes in hac materia Præscriptionis
ex a Lessio, aliisque computantur
inter bona immobilia, & quæ in-
ter præsentes, ut est in casu nostro,
quia Capellanus præsens est, de-
cennio præscribunt.

3. Contra legatarium vero obli-
gatio Missarum præscribit tempo-
re triginta annorum. Ratio est,
quia legata contra legatarium
præscribunt spatio triginta anno-
rum, b hoc autem legatum est, non
Capellania, ut supponimus.

4. Dices, quid si legatum sit a-
pud Monasterium Religiosum,
quibus concessum est, ne contra
ipsos currat præscriptio minor,

Ccc 3 quam

a Lessius l. 2. c. 6. n. 25. fine. b Les-
sius l. 2. c. 6. n. 39. ex Ultima C. com-
munia de legatis.

quam sexaginta annorum? Respondeo aliquos & putare etiam contra Religiosos sufficere spatium triginta annorum, quia dicta concessio est tantum de bonis personis, & locis Religiosorum, ut jura, & actiones incorporeæ, quale est id, de quo disputamus, nec sunt bona, nec personæ, nec loca.

5. Sed profectò ex Lessio modo dixi nomine Bonorum Immobilium venire etiam jura, & Actiones, quare posset quis contendere contra hos privilegiatos requiri in casu nostro annos sexaginta, quia jus Missarum est bonum immobile.

6. Hactenus ita disputatum sit: nam mihi unum dicendum superest, quo videtur probari, nunquam tale jus Missarum posse præscribere contra Sacerdotem. Decent communiter Doctores b servitatem

a Pellizzar. Man. reg. t. 5 tract. 5. c. 9. nu. 93. b L. finali C. de longi temporis præscriptione. Lessius l. cit. nu. 16. aliisque passim.

temp personalem, quæ debetur persona, à persona nullo tempore præscribi posse; & ratio est, quia æquitas non patitur hominem liberum fieri servum ex quacumque causa. Id de veluti integra servitute: sed certe eadem videtur ratio de servitute partiali: ita enim se habet totum ad totum, sicut pars ad partem, quare si per multos annos Petrus v.g. servivisset Paulo, per aliquod tempus in aliquo opere, illum v.g. associasset singulis festis diebus ad Ecclesiam, cum bona fide, seu errore utriusque quod ad id per contractum tenetur Petrus, posset dictus Petrus advertens nullum fuisse contractum eximere se à tali servitio, quia servitus personalis numquam præscribitur. Cum ergo Capellanus, Beneficiatus, vel legatarius prædicti Missas illas pro fundatore celebrare soliti sint, credentes se ad illas omnes teneri: si advertant se verè ex Fundatione ad tot non ob-

392 LIBER III.

ligari, videntur quocumque tempore se posse eximere à tali servitute, & illas solum celebrare, ad quas vere ex titulo Capellaniæ Beneficii, vel legati obligantur; onus enim hoc non videretur esse aliud ius, nisi servitus quædam debita à Sacerdote ipsi Fundatori Missarum: sicuti illa associatio Petri circa personam Pauli, quæ servitus, ut dictum est, numquam præscribitur.

CAPUT